

ἐπὶ τὰ πράγματα εἰς ἣν ἦσαν πρότερον κατάστασιν. Οἱ διάδοχοι αὐτοῦ Λεοπόλδος Β' καὶ Φραγκίσκος Δ' ἐπεμελήθησαν μᾶλλον τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν, ἀπέντες κατὰ μέρος τὰς πολιτικὰς μεταρρυθμίσεις. Ἐντεῦθεν ἡ χώρα ἐλάβεν ἀξιολόγον καὶ ποικίλην ἐπίδοσιν ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν. Ἀλλ' αὐτὴ δὲ αὕτη ἡ ἐπίδοσις τασαύτην παρήγαγεν ἐξερσιν φρονήματος παρὰ τοῖς Μαγιάροις ἢ Οὐγγροῖς, ὥστε ἀπὸ τοῦ 1830 οὗτοι ἐμελέτησαν δύο τινὰ πρῶτον τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐντελοῦς ἀνιζητησίας, καὶ δεῦτερον τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κυριαρχίας τῆς Οὐγγρικῆς φυλῆς ἐπὶ πασῶν τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ κατοικουσῶν· ἐπὶ δὲ τούτῳ, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ μὲν τὴν Οὐγγρικὴν φυλὴν οἱ εὐπατρίδαι ἐπαχείρησαν τὴν προσοικειώσιν τῆς ἀστυκῆς καὶ τῆς χωρικῆς τῶν ὁμοφυλῶν τάξεως, ἐπιτρέποντες αὐταῖς ἀξιολόγους πραραγωγὰς καὶ βελτιώσεις, διὰ νὰ συγχωνεύσῃ δὲ τὰς ἄλλας φυλάς, ἐμελέτησαν τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν διάδοσιν τῆς Οὐγγρικῆς γλώσσης.

Ἰουνίου 1839, καθ' ἣν οἱ εὐπατρίδαι ἀπῆλθον ὥστε πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ νὰ μὴ μεταχειρίζωνται τοῦ λοιποῦ τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ μόνον τὴν Οὐγγρικὴν, νὰ εἰσαχθῇ δὲ ἡ γλῶσσα αὕτη εἰς ἅπαντα τὰ δημόσια ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καὶ τοῦτο οὐχὶ μόνον εἰς τὰ ὑπὸ Μαγιάρων κατοικοῦμενα μέρη, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ὑπὸ Σλαύων καὶ Γερμανῶν παρεκτός τούτων, οἱ εὐπατρίδαι ἐπέμενον ὥστε εἰς τὴν Οὐγγρικὴν στρατὸν νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ ὡς ἀξιωματικοὶ εἰμὴ αὐτόχθονες Οὐγγροί, ἡ δὲ κυβέρνησις νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ τὸ τῶν εὐπατρίδων ἀξίωμα, οὐδὲ αἱ πόλεις νὰ ἀπονέμωσι τὸ ἀστυκὸν δικαίωμα εἰμὴ εἰς ἀνθρώπους κατέχοντας τὴν Οὐγγρικὴν γλῶσσαν. Ἡ κυβέρνησις ἀντίστατο εἰς τὰς ἀξιώσεις ταύτας τόσο μᾶλλον, ὅσο οἱ Οὐγγροὶ οὐδὲ τὸ ἥμισυ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ἀπατελοῦν, οἱ δὲ πολυάριθμοι Σλαῦοι καὶ Γερμανοὶ ἀπέκρουον ὡς τυραννικὰς τὰς προτάσεις ἐκείνας, τῶν ὁποίων προδήλος σκοπὸς ἦτο νὰ ὑπαγάγῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰς φυλάς ταύτας εἰς τὴν Οὐγγρικὴν. Ὁ ἀνταγωνισμὸς ἐξηκολούθησεν ἀκμάζων καὶ προαγόμενος μέχρι τοῦ 1848, ὅτε οἱ Μαγιάροι, ὡφελοῦμενοι ἀπὸ τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος τοῦ ἐπισκιάσαντος τότε καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, ἐπαχείρησαν τὴν ἐνοπλὴν πραγματοποίησιν τῶν βουλευμάτων αὐτῶν καὶ ἤρχισαν τὸν πολέμου ἐκείνον ἀγῶνα, ὃν ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις δὲν ἐδάμασεν εἰμὴ τῇ συμπτῇ μὲν τῶν Σλαύων καὶ τῶν Γερμανῶν, πολεμίας, ὡς ἐκ τῶν προῤῥηθέντων, διακειμένων πρὸς τοὺς Μαγιάρους, τῇ ἰσχυρᾷ δὲ συνδρομῇ τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου.

Ἡ ἀπαίτησις τῶν Οὐγγριῶν ἦτο ὄχι μόνον ἀδικος, ἀλλὰ καὶ ἀκατέρθωτος. Τοιαῦται συγχωνεύσεις ἐθνῶν δὲν κατορθοῦνται εἰμὴ ὅταν ἡ στενωτάτη καταγωγὴ καὶ γλώσσης συγγένεια ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν διαφόρων φυλῶν, ἡ ὁ πολιτισμὸς ἑτέρας· εἰς αὐτῶν εἶναι τοσοῦτον ἀνώτερος τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λοιπῶν, ὥστε διὰ μηχαντικῆς δυνάμεως προσέλκει καὶ ὑπάγει ταύτας ὑφ' ἑαυτήν, ἡ τέλος ὅτε ἡ μία εἶναι τοσοῦτον ἰσχυροτέρα τῶν λοιπῶν, ὥστε ἐπιβάλλει ἑαυτὴν διὰ τῆς βίας εἰς τὰς ἄλλας. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδεὶς τῶν ὄρων τούτων ὑπῆρχεν. Οἱ Σλαῦοι καὶ οἱ Γερμανοὶ τῆς Οὐγγρίας ἦσαν πολυαριθμότεροι τῶν Μαγιάρων, καὶ ἂν ὄχι ἐξίσου ἀρειμάτιοι, γενναῖοι ὅμως, καὶ πολεμικοὶ, καὶ καρτερικοὶ ἄνδρες· πρὸς δὲ ἔχοντες ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν φυσικὴν προστασίαν τῆς αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας. Οὕτε δὲ πολιτισμὸν ἀνώτερον τῶν συγκαταίκων, οὕτε συγγένειαν πρὸς τούτους στετὴν εἶχον οἱ Οὐγγροί. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ τὸ τελευταῖον τιῦτο καλῶς ἀρκεῖ νὰ ἐπιφέρωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς Οὐγγρικῆς γλώσσης, ἥτις, κατὰ τὸ πολιτικὸν σύστημα τῶν Μαγιάρων, ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κυριώτατον ὄργανον τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο ἄλλων φυλῶν.

Ἡ γλῶσσα τῶν Μαγιάρων, ὅπως τὴν σήμερον ὀμιλεῖται καὶ γράφεται ἐν Οὐγγρίᾳ, εἶναι ὅλως ἰδιόρρυθμος· καὶ εἰσέτι ἀμφοσθένεται ἂν συγγενεὴ μετὰ τῆς ρωνικῆς ἢ μετὰ τῶν λεγομένων ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι διαφέρει οὐ-

Οὐγγρικὰ ἐνδύματα.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἤρχισε τὸ πρῶτον νὰ προκύπτῃ εἰς φῶς κατὰ τὴν κοινὴν συνέδον, τὴν συγκροτηθεῖσαν τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1830, καθ' ἣν οἱ εὐπατρίδαι μετὰ πλείστης ἐπιμονῆς ἀπῆλθον ὥστε αἱ συζητήσεις τῆς κοινῆς συνέδου νὰ μὴ διεξάγονται, ὡς πρότερον, Λατινιστῇ, ἀλλὰ εἰς τὴν Οὐγγρικὴν γλῶσσαν· προσέτι νὰ μὴ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰ Οὐγγρικά στρατιωτικὰ συντάγματα εἰμὴ Οὐγγροὶ Ἰθαγενεῖς. Ἡ κυβέρνησις ἀπέρριψε τὰς προτάσεις ταύτας· ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ἐξηκολούθησεν ἀναπτυσσόμενον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἐντεῦθεν δὲ μακρὰ προέκυψε πάλιν, τῆς ὁποίας ὁ συστηματικὸς χαρακτήρ ἀνεδείχθη αὐθις κατὰ τὴν κοινὴν συνέδον τὴν συγκροτηθεῖσαν τὴν 6